

[Niels Anker Kofoed]

Og skulle vi så ikke prøve i 1981 at lave en næste runde, der var lidt mere perspektiv i?

Ole Vig Jensen (RV):

Statsministerens meddelelse om, at der er opnået enighed mellem regeringen og landbrugets organisationer, har vakt almindelig opmærksomhed, det har vi netop hørt her, og jeg synes ikke ubegrundet.

Fra radikal side finder vi det meget lykkeligt, at de langvarige og i virkeligheden ganske svære forhandlinger nu er endt positivt, at regeringen og landbrugets organisationer har fundet sammen om de foranstaltninger, som det er nødvendigt yderligere at gennemføre. Vi vil gerne fra radikal side udtrykke tilfredshed med resultatet og med, at det er lykkedes, og vi vil såmænd også gerne complimentere såvel regeringen som landbrugets ledere. Jeg tror, det er et af de mest betydningsfulde landbrugsforlig, der er indgået i mange år.

Jeg vil på foranledning af de bemærkninger, hr. Niels Anker Kofoed er kommet med lige nu, advare ham imod at sprede det indtryk, at der nu gennemføres noget, som ikke hjælper landbrugserhvervet. I øvrigt er det en undsigelse af den indsats og det resultat, som landbrugets ledere har opnået gennem – det medgiver jeg – de svære forhandlinger, der er foregået i de sidste dage.

Det er meget vigtigt, at vi i den kommende tid i fællesskab, såvel her i tinget som i landbrugets organisationer, prøver at genskabe tilliden og optimismen i landbrugserhvervet. Jeg tror, at en række af de ordninger, der nu er udvidet og forbedret, har betydning for de helt aktuelle problemer. Det er meget betydningsfuldt, at der i den, vi kan vist godt kaldé det aftale, der er indgået mellem regeringen og landbruget, er skabt et forum for jævnlige kontakter, og at man har aftalt at drøfte landbrugets fremtidige forhold mere grundlæggende.

Alt i alt tror jeg, at vi, når vi tager i betragtning, hvilken bekymring vi havde blot for få uger siden, for, hvordan dette skulle ende, i dag kan være tilfredse med, at det er endt positivt.

Grove (KF):

Hr. Ole Vig Jensen fremhævede, at det var et af de mest betydningsfulde forlig, der var

indgået. Må jeg gøre opmærksom på, at dette forlig er indgået uden for dette folketing. Der er en række forligspartier, der omgående siger: nu er forliget indgået. Hvilken indflydelse har de partier haft? Ingen indflydelse. Det er et typisk symptom på denne regering, at den forhandler uden for folketinget og indgår forlig uden for folketinget, og så har den tre partier, der omgående er klar til at sige: det er meget betydningsfuldt.

Statsministeren optræder nu som landbrugets redningsmand. Men det bør vel egentlig tilføjes, at det var den samme statsminister, der for blot et år siden på denne talerstol fremhævede, at dansk landbrug var så godt stillet, og dansk landbrug tjente så mange penge, at det var rimeligt med en særskat på dansk landbrug på 11 promille. At den siden blev nedsat til 7 promille, var jo imod statsministerens og socialdemokratiets ønske. Derefter har det været nødvendigt i det forløbne år for dette folketing at vedtage adskillige love om gældssanering, rentesikring osv., for at hjælpe landbruget, for at lette lidt på den ekstra byrde, man lagde på landbruget.

Vi har fra konservativ side påpeget, at de løsninger, der er vedtaget i det forløbne år, ikke er løsninger, der er udtryk for, at vi hjælper landbruget, vi udsætter blot nogle af deres problemer. Jeg ved godt, at hver gang vi har fremhævet det, siger man fra regeringens side, at nu er de konservative bagkloge. Men det er jo svært ikke at være det med den regering, for vi kan forudse tåbelighederne så let som ingenting.

Om det nye forlig, som statsministeren nu har ridset op, må vi igen sige: det løser ikke dansk landbrugs krise. Det er igen en udsættelse af krisen. Om et halvt år vil man igen her i folketinget blive nødt til at tage landbrugets problemer op og komme med en ny løsning. Det, jeg beder om, er: brug så det halve år til at komme med en mere langsigtet landbrugspolitik. De kortsigtede lappeløsninger kan altså ikke klare det.

Vi har fra konservativ side gang på gang påpeget, at betingelsen for at løse landbrugets krise for det første er – det gælder ikke bare landbruget, det gælder sandelig hele erhvervslivet – at vi får en bedre økonomisk politik, så vi kan få en lavere rente herhjemme.

Derudover bør vi lette den særskat, vi har lagt på dansk landbrug. Den rammer jo især